31986L0280

L 181/16 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* 4.7.1986

NÕUKOGU DIREKTIIV,
12. juuni 1986,
teatavate direktiivi 76/464/EMÜ lisa I nimistusse kuuluvate ohtlike ainete heitmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta

(86/280/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 100 ja 235,

võttes arvesse nõukogu 4. mai 1976. aasta direktiivi 76/464/EMÜ teatavate ühenduse veekeskkonda lastavate ohtlike ainete põhjustatava saaste kohta, [1]

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, [2]

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, [3]

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust [4]

ning arvestades, et:

ühenduse veekeskkonna kaitsmiseks teatavate ohtlike ainete põhjustatava saaste eest on direktiivi 76/464/EMÜ artikliga 3 ette nähtud eelneva loa süsteem, milles on sätestatud selle lisa I nimistusse kuuluvate ainete heitmenormid; sama direktiivi artikliga 6 on ette nähtud, et tuleb kehtestada nende heitmenormide piirväärtused ja samuti kvaliteedieesmärgid veekeskkonnale, mida nende ainete heitmed mõjutavad;

liikmesriikidelt nõutakse piirväärtuste kohaldamist, välja arvatud juhul, kui nad võivad kasutada kvaliteedieesmärke;

käesoleva direktiiviga hõlmatud ohtlikud ained on valitud peamiselt direktiiviga 76/464/EMÜ vastuvõetud kriteeriumide alusel;

kuna nende ainete vette lastavate heitmete reostust põhjustab suur hulk tööstusi, tuleb kehtestada konkreetsed piirväärtused, arvestades asjaomase tööstuse liiki, ning kehtestada kvaliteedieesmärgid veekeskkonnale, millesse nimetatud tööstused neid heitmeid juhivad;

piirväärtused ja kvaliteedieesmärgid on vajalikud reostuse kõrvaldamiseks veekeskkonna eri osades, mida nende ainete heitmed võivad mõjutada;

need piirväärtused ja kvaliteedieesmärgid tuleb kehtestada otseselt sellel eesmärgil, kuid mitte tarbijakaitse või veekeskkonnast saadud toodete turustamisega seotud eeskirjade kehtestamiseks;

tuleks ette näha teabe edastamine komisjonile iga valitud ja kohaldatud kvaliteedieesmärgi kohta, mis võimaldab liikmesriikidel näidata, et kvaliteedieesmärke täidetakse;

liikmesriigid peaksid püüdma tagada, et käesoleva direktiivi kohaselt võetud meetmed ei suurendaks pinnase- ja õhusaastet;

lisaks sellele tuleks käesoleva direktiivi tõhusaks rakendamiseks ette näha liikmesriikide järelevalve veekeskkonna üle, mida kõnealuste ainete heitmed mõjutavad; direktiiviga 76/464/EMÜ ei ole sellise järelevalve kehtestamise volitusi ette nähtud; kuna asutamislepinguga ei ole erivolitusi ette nähtud, tuleks tugineda selle artiklile 235;

kui tegemist on teatavate muude nende ainete oluliste saasteallikatega kui need, mille suhtes kohaldatakse ühenduse piirväärtusi või siseriiklikke heitmenorme, tuleks koostada eriprogrammid reostuse kõrvaldamiseks; direktiiviga 76/464/EMÜ ei ole selleks vajalikke volitusi ette nähtud; kuna EMÜ asutamislepinguga ei ole erivolitusi ette nähtud, tuleks tugineda selle artiklile 235;

põhjavee võib käesoleva direktiivi reguleerimisalas välja jätta, kuna selle suhtes kohaldatakse direktiivi 80/68/EMU; [5]

käesoleva direktiivi tõhusaks kohaldamiseks on oluline, et komisjon edastaks nõukogule iga viie aasta tagant võrdleva hinnangu selle rakendamise kohta liikmesriikides;

---

(1) EÜT L 129, 18.5.1976, lk 23.
(2) EÜT C 70, 18.3.1985, lk 15.
(3) EÜT C 120, 20.5.1986.
(4) EÜT C 188, 29.7.1985, lk 19.
(5) EÜT L 20, 26.1.1980, lk 43.

käesolevat direktiivi muudetakse ja täiendatakse komisjoni ettepanekul kooskõlas teaduslikult põhjendatud teadmiste arenguga, mis on seotud eelkõige nimetatud ainete mürgisuse, püsivuse ja bioakumuleerumisvõimega elusorganismides ja setetes või parimate olemasolevate tehniliste vahendite arenguga; selleks tuleb ette näha käesoleva direktiivi täiendamine muude ohtlike ainetega seotud meetmete osas ja selle lisade sisu muutmine,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Käesolevas direktiivis:

— sätestatakse direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 1 alusel käesoleva direktiivi artikli 2 punktis a nimetatud ainete heitmete piirväärtused käesoleva direktiivi artikli 2 punktis e määratletud tööstusettevõtete heitmetes,

— sätestatakse direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 2 alusel käesoleva direktiivi artikli 2 punktis a nimetatud ainete kvaliteedieesmärgid veekeskkonnas,

— sätestatakse direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 4 alusel tähtajad, mille jooksul tuleb olemasolevate heitmete osas täita liikmesriikide pädevate asutuste antud lubades ettenähtud tingimused,

— sätestatakse direktiivi 76/464/EMÜ artikli 12 lõike 1 alusel mõõtmise võrdlusmeetodid, mille abil saab kindlaks määrata käesoleva direktiivi artikli 2 punktis a nimetatud ainete sisalduse heitmetes ja veekeskkonnas,

— kehtestatakse direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 3 alusel järelevalvemenetlus,

— nõutakse liikmesriikidelt koostööd heitmete puhul, mis mõjutavad rohkem kui ühe liikmesriigi veealasid,

— nõutakse liikmesriikidelt programmide koostamist artiklis 5 nimetatud allikate tekitatud reostuse vältimiseks või kõrvaldamiseks,

— sätestatakse I lisas üldsätted, mida tuleb kohaldada kõikide artikli 2 punktis a nimetatud ainete suhtes ja mis on eelkõige seotud heitmenormide (A osa), kvaliteedieesmärkide (B osa) ja mõõtmise võrdlusmeetoditega (C osa),

— sätestatakse II lisas erisätted, mis laiendavad ja täiendavad neid osi üksikute ainete osas.

2. Käesolevat direktiivi kohaldatakse direktiivi 76/464/EMÜ artiklis 1 nimetatud vete suhtes, välja arvatud põhjavesi.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *ained* —

direktiivi 76/464/EMÜ lisa I nimistu aineliikidesse ja -rühmadesse kuuluvad ohtlikud ained, mis on määratletud käesoleva direktiivi II lisas;

b) *piirväärtused* —

II lisa A osas määratletud väärtused punktis a nimetatud ainete osas;

c) *kvaliteedieesmärgid* —

II lisa B osas määratletud nõuded punktis a nimetatud ainete osas;

d) *ainete käitlemine* —

tööstusprotsess, mille käigus toodetakse, töödeldakse või kasutatakse punktis a nimetatud aineid, või muu tööstusprotsess, millele on omane nende ainete olemasolu;

e) *tööstusettevõte* —

ettevõte, kus käideldakse punktis a nimetatud aineid või muid neid aineid sisaldavaid aineid;

f) *olemasolev tööstusettevõte* —

tööstusettevõte, mis on alustanud tööd 12 kuu jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist või vajaduse korral 12 kuud pärast iga käesolevat direktiivi muutva direktiivi teatavakstegemist, mis on sellise ettevõttega seotud;

g) *uus tööstusettevõte* —

— tööstusettevõte, mis alustab tööd pärast 12 kuu möödumist käesoleva direktiivi teatavakstegemisest või vajaduse korral pärast 12 kuu möödumist iga käesolevat direktiivi muutva direktiivi teatavakstegemisest, mis on sellise ettevõttega seotud,

— olemasolev tööstusettevõte, kus nende ainete käitlemise võimsus on pärast 12 kuu möödumist käesoleva direktiivi teatavakstegemisest oluliselt suurenenud või vajaduse korral pärast 12 kuu möödumist iga käesolevat direktiivi muutva direktiivi teatavakstegemisest, mis on sellise ettevõttega seotud.

Artikkel 3

1. Piirväärtused, nende rakendamise tähtajad ja heitmete järelevalvemenetlus on sätestatud lisade A osas.

2. Tavaliselt kohaldatakse piirväärtusi kohas, kus artikli 2 punktis a nimetatud aineid sisaldav heitvesi tööstusettevõttest väljub.

Kui teatavate ainete osas peetakse vajalikuks sätestada muud kohad, kus neid piirväärtusi kohaldatakse, loetletakse need kohad II lisas.

Kui neid aineid sisaldavat reovett puhastatakse väljaspool tööstusettevõtet asuvas nende ainete eemaldamiseks ettenähtud reoveepuhastis, võivad liikmesriigid lubada piirväärtuste kohaldamist kohas, kus reovesi väljub reoveepuhastist.

3. Direktiivi 76/464/EMÜ artiklis 3 nimetatud load peavad sisaldama nõudeid, mis on vähemalt sama ranged, kui käesoleva direktiivi lisade A osas sätestatud nõuded, välja arvatud juhul, kui liikmesriik täidab direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 3 sätteid käesoleva direktiivi lisade B osa alusel.

Load vaadatakse üle vähemalt üks kord nelja aasta jooksul.

4. Ilma et see piiraks lõigetest 1, 2 ja 3 tulenevate kohustuste ja direktiivi 76/464/EMÜ täitmist, võivad liikmesriigid anda uutele tööstusettevõtetele load ainult siis, kui need ettevõtted kohaldavad parimatele olemasolevatele tehnilistele vahenditele vastavaid norme, kui see on vajalik reostuse kõrvaldamiseks nimetatud direktiivi artikli 2 kohaselt või konkurentsimoonutuste vältimiseks.

Kui tehnilistel põhjustel ei vasta kavandatud meetmed parimatele olemasolevatele tehnilistele vahenditele, esitab liikmesriik komisjonile enne loa andmist nende asjaolude põhjendused, olenemata kasutatavast meetodist.

Komisjon edastab need tõendid viivitamata teistele liikmesriikidele ja saadab nii kiiresti kui võimalik kõikidele liikmesriikidele aruande, milles esitab oma arvamuse teises lõigus nimetatud erandi kohta. Vajaduse korral esitab ta samal ajal nõukogule asjakohased ettepanekud.

5. Analüüsi võrdlusmeetod, mida tuleb kasutada artikli 2 punktis a nimetatud ainete olemasolu kindlaksmääramiseks, on esitatud II lisa C osas. Võib kasutada ka muid meetodeid, kui nende meetodite avastamispiirid, kordustäpsus ja mõõtetäpsus on vähemalt samaväärsed II lisa C osas sätestatutega.

6. Liikmesriigid püüavad tagada, et käesoleva direktiivi kohaselt võetud meetmed ei suurendaks muude elementide, eelkõige pinnase ja õhu saastumist nende ainetega.

Artikkel 4

Asjaomased liikmesriigid vastutavad veekeskkonna järelevalve eest, mida tööstusettevõtete heitmed ja muude oluliste heitmete allikad mõjutavad.

Kui heitmed mõjutavad rohkem kui ühe liikmesriigi veealasid, teevad asjaomased liikmesriigid järelevalvemenetluste ühtlustamise eesmärgil koostööd.

Artikkel 5

1. Ainete osas, millele on konkreetselt viidatud II lisas, koostavad liikmesriigid nende ainete reostusallikatest (sh mitmest reostusallikast ja hajureostusallikatest) tuleneva reostuse vältimise või kõrvaldamise eriprogrammid, välja arvatud allikad, mille suhtes kohaldatakse ühenduse piirväärtusi või siseriiklikke heitmenorme.

2. Need programmid sisaldavad kõige asjakohasemaid meetmeid ja tehnikat lõikes 1 nimetatud ainete asendamiseks, kinnipidamiseks ja/või ringlussevõtuks.

3. Eriprogrammid tuleb rakendada hiljemalt viie aasta jooksul pärast selle direktiivi teatavakstegemist, mis on konkreetselt seotud asjaomase ainega.

Artikkel 6

1. Komisjon koostab käesoleva direktiivi rakendamise kohta liikmesriikides võrdleva hinnangu teabe põhjal, mida liikmesriigid esitavad komisjonile direktiivi 76/464/EMÜ artikli 13 alusel ja taotluse korral iga üksikjuhtumi kohta. See teave peab sisaldama eelkõige järgmisi andmeid:

— üksikasjalikud andmed lubade kohta, milles nähakse ette nende ainete heitmenormid,

— artikli 1 lõikes 2 nimetatud vetesse lastud ainete arvestuse tulemused,

— II lisa A ja B osas sätestatud piirväärtuste või kvaliteedieesmärkide täitmine,

— heitmetest mõjutatud veekeskkonna artiklis 4 nimetatud järelevalve tulemused,

— andmed artiklis 5 nimetatud reostuse kõrvaldamise eriprogrammide kohta.

2. Komisjon edastab lõikes 1 nimetatud võrdleva hinnangu nõukogule iga viie aasta tagant ja esimest korda nelja aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist.

3. Kui teaduslikult põhjendatud teadmistes toimuvad muutused, mis on seotud peamiselt artikli 2 punktis a nimetatud ainete mürgisuse, püsivuse ning bioakumuleerumisvõimega elusorganismides ja setetes või parimate olemasolevate tehniliste vahendite arenguga, esitab komisjon nõukogule asjakohased ettepanekud, mille eesmärk on vajaduse korral piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide rangemaks muutmine või uute piirväärtuste ja täiendavate kvaliteedieesmärkide kehtestamine.

Artikkel 7

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud meetmed 1. jaanuariks 1988. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti kohe pärast nende vastuvõtmist.

Artikkel 8

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 12. juuni 1986

Nõukogu nimel

eesistuja

P. WINSEMIUS

I LISA

ÜLDSÄTTED

Käesolev lisa on jagatud kolme ossa, milles nähakse ette kõikide asjaomaste ainete suhtes kohaldatavad üldsätted:

— A: heitmenormide piirväärtused,

— B: kvaliteedieesmärgid,

— C: mõõtmise võrdlusmeetodid.

Üldsätteid täpsustatakse ja täiendatakse II lisas mitmete erisätetega, mida tuleb kohaldada üksikute ainete suhtes.

A OSA

Heitmete piirväärtused, nende kohaldamise tähtajad ja heitmete järelevalvemenetlus

1. Piirväärtused ja nende kohaldamise kuupäevad asjaomaste tööstusettevõtete eriliikidele on sätestatud II lisa A osas.

2. Heitmete kogused on väljendatud tööstusettevõttes samal ajavahemikul toodetud, töödeldud või kasutatud ainete kogusena või direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 1 kohaselt muu sellele tegevusele omase parameetrina.

3. Piirväärtused tööstusettevõtetele, mis lasevad vette artikli 2 punktis a nimetatud aineid ja mida ei ole II lisa A osas nimetatud, määrab nõukogu vajaduse korral kindlaks hiljem. Kuni selle ajani kehtestavad liikmesriigid iseseisvalt direktiivi 76/464/EMÜ alusel nende ainete heitmenormid. Nende normide puhul tuleb arvesse võtta parimaid olemasolevaid tehnilisi vahendeid ja need ei tohi olla vähem ranged, kui II lisa A osas sätestatud piirväärtused, mis on võrdlemiseks kõige sobivamad.

   Käesolevat lõiget kohaldatakse ka siis, kui ettevõte tegeleb ka muu tegevusega kui see, mille suhtes on sätestatud piirväärtused II lisa A osas ja millest tõenäoliselt kujuneb artikli 2 punktis a nimetatud ainete heitmete allikas.

4. Kontsentratsioonina väljendatud piirväärtused, mida põhimõtteliselt ei tohi ületada, on asjaomaste tööstusettevõtete osas esitatud II lisa A osas. Mitte mingil juhul ei tohi maksimumkontsentratsioonina väljendatud piirväärtused, kui need ei ole ainukesed kohaldatavad väärtused, olla suuremad piirväärtustest, mis on väljendatud massina, jagatud saastava tegevuse iseloomuliku elemendi jaoks vajaliku veehulgaga. Kuna nende ainete kontsentratsioon heitvees oleneb kasutatud vee hulgast, mis on erinevate tootmismenetluste ja ettevõtete puhul erinev, ei tohi ühelgi juhul ületada tabelis esitatud piirväärtusi, mis on väljendatud nende ainete vette juhitud heitmete massina seoses II lisa A osas esitatud tegevuse iseloomulike parameetritega.

5. Selleks et kontrollida artikli 2 punktis a nimetatud ainete heitmete vastavust heitmenormidele, tuleb kehtestada järelevalvemenetlus.

   Selle menetlusega tuleb ette näha proovide võtmine ja analüüsimine ning heitmete äravoolu ja käideldud ainete koguse mõõtmine või vajaduse korral II lisa A osas loetletud reostust tekitavale tegevusele iseloomulike parameetrite mõõtmine.

   Eelkõige siis, kui käideldud ainete kogust ei ole võimalik kindlaks teha, võib järelevalvemenetlus põhineda ainete kogusel, mida võidakse kasutada seoses tootmisvõimsusega, mille kohta luba välja anti.

6. Võetakse heitmeproov, mis on iseloomulik 24-tunnisele ajavahemikule. Ühe kuu jooksul vette lastud ainete kogus tuleb arvutada ühe päeva jooksul vette lastavate koguste alusel.

II lisas võib siiski sätestada teatavate ainete puhul koguselised piirnormid, millest väiksemate koguste puhul võivad liikmesriigid kohaldada lihtsustatud järelevalvemenetlust.

7. Artikliga 5 ettenähtud proovide võtmine ja äravoolu mõõtmine tehakse tavaliselt kohas, kus kohaldatakse artikli 3 lõikega 2 ettenähtud piirväärtusi.

Kui on siiski vaja tagada, et mõõtmised vastavad lisade C osa nõuetele, võib liikmesriik lubada võtta proove ja mõõta äravoolu muus kohas enne seda kohta, kus piirväärtusi kohaldatakse, kui:

— kõik ettevõttest väljuvad veed, mis võivad olla saastatud kõnealuse ainega, võetakse nende mõõtmiste puhul arvesse,

— korrapärased kontrollimised näitavad, et mõõtmised on piirväärtuste kohaldamise kohas vette lastud koguste osas täielikult representatiivsed või alati suuremad.

B OSA

Kvaliteedieesmärgid, nende kohaldamise tähtajad ja kvaliteedieesmärkide järelevalvemenetlus

1. Nendele liikmesriikidele, kes valivad direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõikes 3 sätestatud erandi, määratakse heitmenormid, mille nad peavad kehtestama ja kohaldama nimetatud direktiivi artikli 5 kohaselt, selliselt, et lõigetes 2 ja 3 määratletud kvaliteedieesmärkide hulgast valitud kvaliteedieesmärk või -eesmärgid on täidetud piirkonnas, mida artikli 2 punktis a nimetatud ainete heitmed mõjutavad. Pädev asutus teeb igal üksikjuhul kindlaks mõjutatud piirkonna ja valib lõigetes 2 ja 3 määratletud kvaliteedieesmärkide hulgast eesmärgi või eesmärgid, mida ta peab asjakohaseks, võttes arvesse mõjutatud piirkonna kavandatud kasutuse ja arvestades asjaolu, et käesoleva direktiivi eesmärk on kõrvaldada kogu reostus.

2. Pidades silmas direktiivis 76/464/EMÜ määratletud reostuse kõrvaldamist ja vastavalt nimetatud direktiivi artiklile 2 on II lisa B osas sätestatud kvaliteedieesmärgid ja nende rakendamise kuupäevad.

3. Kui II lisa B osas ei ole sätestatud teisiti, on kvaliteedieesmärkidena nimetatud kontsentratsioonid ühe aasta tulemuste aritmeetiline keskmine.

4. Kui ühe piirkonna suhtes kohaldatakse mitut kvaliteedieesmärki, peab vee kvaliteet vastama kõikidele kvaliteedieesmärkidele.

5. Iga käesoleva direktiivi alusel antud loa osas määratleb pädev asutus üksikasjalikud eeskirjad, järelevalvemenetlused ja asjaomase kvaliteedieesmärgi või kvaliteedieesmärkide täitmise tagamise kuupäevad.

6. Liikmesriigid esitavad komisjonile direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 3 kohaselt iga valitud ja kohaldatud kvaliteedieesmärgi osas järgmised andmed:

— heitmete vettelaskmise kohad ja levimisvahendid,

— piirkond, kus kvaliteedieesmärki kohaldatakse,

— proovivõtukohtade asukohad,

— proovide võtmise sagedus,

— proovivõtu- ja mõõtmismeetodid,

— saadud tulemused.

7. Proovid tuleb võtta heitmete väljumise kohale piisavalt lähedal, et need esindaksid heitmetest mõjutatud piirkonna veekeskkonna kvaliteeti, ja proovivõtusagedus peab olema piisav, et näidata kõiki muutusi veekeskkonnas, võttes eelkõige arvesse hüdroloogilise režiimi loomulikke erinevusi.

C OSA

Mõõtmise võrdlusmeetodid ja avastamispiir

1. Käesoleva direktiivi kontekstis kohaldatakse nõukogu 9. oktoobri 1979. aasta direktiivis 79/869/EMÜ (liikmesriikides joogivee võtmiseks mõeldud pinnavee mõõtmismeetodite ning proovide ja analüüside võtmise sageduse kohta) [1] esitatud määratlusi.

2. Analüüsi võrdlusmeetod, mida tuleb kasutada kõnealuste ainete kontsentratsiooni kindlaksmääramiseks, ja avastamispiir asjaomases keskkonnas on esitatud II lisa C osas.

3. Iga II lisa C osa aine kohta on ette nähtud meetodi avastamispiir, kordus- ja mõõtetäpsus.

4. Heitvee äravoolu mõõtmine tuleb teha ± 20 %-lise mõõtetäpsusega.

[1] EÜT L 271, 29.10.1979, lk 44.

II LISA

ERISÄTTED

1. Tetrakloorsüsiniku kohta

2. DDT kohta

3. Pentaklorofenooli kohta

Käesolevas lisas loetletud ainete numeratsioon vastab komisjoni poolt nõukogule 22. juunil 1982 esitatud teatises sisalduva 129 aine loetelule. [1]

Kui sellesse lisasse kantakse tulevikus aineid, mida eespool nimetatud loetelus ei ole, antakse nendele number loetelusse lisamise järjekorras alates numbrist 130.

I. **Erisätted tetrakloorsüsiniku kohta (nr 13)** [2]

CASi nr 56–23–5 [3]

[1] EÜT L 176, 14.7.1982, lk 3.

[2] Artiklit 5 kohaldatakse eelkõige tööstuslikes pesumajades kasutatava tetrakloorsüsiniku suhtes.

[3] Chemical Abstract Service'i (CAS) number.

A osa (13): Heitmenormide piirväärtused

Tööstusettevõtte liik (1) (2)	Keskmise väärtuse liik	Piirväärtused, väljendatud (3)		Kohaldada alates
		massina	kontsentratsioonina	
1. Tetrakloorsüsiniku tootmine perkloorimise teel	Kuus	a) märgrikastamisega seotud protsess: 40 g CCl_4 tonni kohta CCl_4 ja perkloroetüleeni kogu tootmisvõimsuse puhul	1,5 mg/l	1.1.1988
		b) märgrikastamiseta protsess: 2,5 g/t	1,5 mg/l	
	Päevas	a) märgrikastamisega seotud protsess: 80 g/t	3 mg/l	
		b) märgrikastamiseta protsess: 5 g/t	3 mg/l	
2. Klorometaanide tootmine metaani kloorimise teel (sh kloori saamine kõrgrõhuelektrolüüsi teel) ja metanoolist	Kuus	10 g CCl_4 tonni kohta klorometaanide kogu tootmisvõimsuse puhul	1,5 mg/l	1.1.1988
	Päevas	20 g/t	3 mg/l	
3. Klorofluorosüsinike tootmine (4)	Kuus	–	–	–
	Päevas	–	–	–

(1) I lisa A osa punktis 3 nimetatud tööstusettevõtete hulgast viidatakse eelkõige ettevõtetele, mis kasutavad tetrakloorsüsinikku lahustina.

(2) Võib kohaldada lihtsustatud järelevalvemenetlust, kui heitmete kogus ei ületa aastas 30 kg.

(3) Tetrakloorsüsiniku lenduvust silmas pidades ja artikli 3 lõike 6 järgmise tagamiseks nõuavad liikmesriigid asjaomaselt ettevõttelt piirväärtuste järgimist ettevõttest ülesvoolu, kui rakendatakse protsessi, mille puhul tetrakloorsüsinikku sisaldavat heitvett segatakse vabas õhus; nad tagavad, et kogu tõenäoliselt reostatav vesi võetakse täielikult arvesse.

(4) Selle sektori jaoks ei ole praegu võimalik piirväärtusi vastu võtta. Nõukogu peab need piirväärtused komisjoni ettepanekul vastu võtma hiljem.

B osa (13): Kvaliteedieesmärgid (1)

Keskkond	Kvaliteedieesmärk	Mõõtühik	Kohaldada alates
Maismaa pinnaveed	12	µg/1 $CC1_4$	1.1.1988
Suudmealade veed			
Maismaa pinnaveed, v.a suudmealade veed			
Territoriaalveed			

(1) Ilma et see piiraks direktiivi 76/464/EMÜ artikli 6 lõike 3 kohaldamist ja kui ei ole tõendeid mingite probleemide kohta, mis takistaksid eespool sätestatud kvaliteedieesmärkide täitmist ja pidevat säilitamist, võib rakendada lihtsustatud järelevalvemenetlust.

C osa (13): Mõõtmise võrdlusmeetod

1. Heitvees ja vees tetrakloorsüsiniku olemasolu kindlaksmääramiseks kasutatav mõõtmise võrdlusmeetod on gaasikromatograafia.

   Tuleb kasutada tundlikku detektorit, kui kontsentratsioonitase on alla 0,5 mg/l ja käesoleval juhul on määramispiir [1] 0,1 µg/l. Kui kontsentratsioonitase on kõrgem kui 0,5 mg/l, on vastuvõetav määramispiir 0,1 mg/l.

2. Meetodi mõõtetäpsus ja kordustäpsus peavad olema ± 50 % kontsentratsiooni juures, mis on määramispiiri [1] kahekordne väärtus.

II. **Erisätted DDT kohta (nr 46)** [2] [3]

CASi nr 50–29–3 [4]

TÄISKEELD: DDT kontsentratsioon veekeskkonnas, setetes ja/või molluskites ja/või karpides ja/või kalades ei tohi aja jooksul oluliselt suureneda

A osa (46): Heitmenormide piirväärtused [1] [2]

Tööstusettevõtte liik [3] [4]	Keskmise väärtuse liik	Piirväärtus, väljendatud		Kohaldada alates
		grammi toodetud, käideldud või kasutatud ainete ühe tonni kohta	mg heitvee ühe liitri kohta	
DDT tootmine, kaasa arvatud DDT segamine kohapeal	Kuus	8	0,7	1.1.1988
	Päevas	16	1,3	1.1.1988
	Kuus	4	0,2	1.1.1991
	Päevas	8	0,4	1.1.1991

[1] Uute ettevõtete puhul peab parimate olemasolevate tehniliste vahendite abil olema võimalik sätestada DDT heitmenormid alla 1 g toodetud ainete ühe tonni kohta.

[2] Käesoleva direktiivi rakendamisel omandatud kogemuste alusel esitab komisjon nõukogule õigeaegselt käesoleva direktiivi artikli 6 lõike 3 kohaselt ettepanekud, mille eesmärk on kehtestada rangemad piirväärtused, mis hakkavad kehtima 1994. aastal.

[3] I lisa A osa punktis 3 nimetatud tööstusettevõtete hulgast viidatakse eelkõige ettevõtetele, mis formuleerivad DDT-d tootmiskohast väljaspool, ja dikofooli tootmise tööstusele.

[4] Võib kohaldada lihtsustatud järelevalvemenetlust, kui heitmete kogus ei ületa aastas 1 kg.

---

[1] Teatava aine määramispiir xg on väikseim kogus, mida on teatava töömeetodi alusel võimalik proovis koguseliselt kindlaks määrata ja mida saab veel nullist eristada.

[2] Järgmiste isomeeride summa: 1,1,1-trikloro-2,2-bis(p-klorofenüül)etaan;
1,1,1-trikloro-2(o-klorofenuül)-2-(p-klorofenüül)etaan;
1,1-dikloro-2,2-bis(p-klorofenüül)etüleen; ja
1,1-dikloro-2,2-bis(p-klorofenüül)etaan.

[3] Artiklit 5 kohaldatakse DDT suhtes, kui tehakse kindlaks muud kui käesolevas lisas nimetatud allikad.

[4] Chemical Abstract Service'i (CAS) number.

B osa (46): Kvaliteedieesmärgid

Keskkond	Kvaliteedi-eesmärk	Mõõtühik	Kohaldada alates
Maismaa pinnaveed Suudmealade veed	10 para-para-DDT isomeeri puhul	µg/l	1.1.1988
Maismaa pinnaveed, v.a suudmealade veed Territoriaalveed	25 kogu DDT puhul		

C osa (46): Mõõtmise võrdlusmeetod

1. Heitvees ja veekeskkonnas DDT kindlaksmääramiseks kasutatav mõõtmise võrdlusmeetod on gaasikromatograafia elektronihaarde detektoriga pärast sobiva lahustiga ekstraheerimist. Kogu DDT määramispiir (1) on veekeskkonna puhul umbes 4 µg/l ja heitvee puhul 1 µg/l sõltuvalt proovis olevate võõrainete arvust.

2. Setetes ja organismides DDT kindlaksmääramiseks kasutatav võrdlusmeetod on gaasikromatograafia elektronihaarde detektoriga pärast proovide sobivat ettevalmistamist. Määramispiir (1) on 1 µg/kg.

3. Meetodi mõõtetäpsus ja kordustäpsus peavad olema ± 50 % kontsentratsiooni juures, mis on määramispiiri (1) kahekordne väärtus.

III. **Erisätted pentaklorofenooli kohta (nr 102)** (2) (3)

CASi nr 87–86–5 (4)

TÄISKEELD: pentaklorofenooli kontsentratsioon setetes ja/või molluskites ja/või karpides ja/või kalades ei tohi aja jooksul oluliselt suureneda.

A osa (102): Heitmenormide piirväärtused

Tööstusettevõtte liik (1) (2)	Keskmise väärtuse liik	Piirväärtused, väljendatud		Kohaldada alates
		g/t tootmisvõimsus/ kasutusvõimsus	mg heitvee ühe liitri kohta	
Naatriumpentaklorofenolaadi tootmine heksaklorobenseeni hüdrolüüsi teel	Kuus	25	1	1.1.1988
	Päevas	50	2	1.1.1988

(1) I lisa A osa punktis 3 nimetatud tööstusettevõtete hulgast viidatakse eelkõige ettevõtetele, mis toodavad naatriumpentaklorofenolaati seebistamise teel, ja nendele, mis toodavad pentaklorofenooli kloorimise teel.

(2) Võib kohaldada lihtsustatud järelevalvemenetlust, kui heitmete kogus ei ületa aastas 3 kg.

(1) Teatava aine määramispiir xg on väikseim kogus, mida on teatava töömeetodi alusel võimalik proovis koguseliselt kindlaks määrata ja mida saab veel nullist eristada.

(2) Keemiline ühend 2,3,4,5,6-pentakloro-1-hüdroksübenseen ja selle soolad.

(3) Artiklit 5 kohaldatakse pentaklorofenooli suhtes ja eelkõige selle kasutamise suhtes puidu töötlemisel.

(4) Chemical Abstract Service'i (CAS) number.

B osa (102): Kvaliteedieesmärgid

Keskkond	Kvaliteedi-eesmärk	Mõõtühik	Kohaldada alates
Maismaa pinnaveed Suudmealade veed Maismaa pinnaveed, v.a suudmealade veed Territoriaalveed	2	µg/l	1.1.1988

C osa (102): Mõõtmise võrdlusmeetod

1. Heitvees ja veekeskkonnas pentaklorofenooli kindlaksmääramiseks kasutatav mõõtmise võrdlusmeetod on kõrgsurvevedelikkromatograafia või gaasikromatograafia elektronihaarde detektoriga pärast sobiva lahustiga ekstraheerimist. Määramispiir (1) on heitvee puhul 2 µg/l ja veekeskkonna puhul 0,1 µg/l.

2. Setetes ja organismides pentaklorofenooli kindlaksmääramiseks kasutatav võrdlusmeetod on kõrgsurvevedelikkromatograafia või gaasikromatograafia elektronihaarde detektoriga pärast proovide sobivat ettevalmistamist. Määramispiir (1) on 1 µg/kg.

3. Meetodi mõõtetäpsus ja kordustäpsus peavad olema ± 50 % kontsentratsiooni juures, mis on määramispiiri (1) kahekordne väärtus.

(1) Teatava aine määramispiir xg on väikseim kogus, mida on teatava töömeetodi alusel võimalik proovis koguseliselt kindlaks määrata ja mida saab veel nullist eristada.